



deū esse mēlis Tiburcq xndit Non intelligo qua intencionē ista pseōes Cecilia dixit Miror te frater ut non intelligas figurās fictiles gipſeas ligneas exēas atq; lapideas uel rugiūs metalli deos esse nō posse q̄b aranee texūt et aues sterecorant in quorum capitib; solent sibi citomie mōs instruere quos dannaticū faciūt Nā ad me metallū perimimib; dannati mītūt ergo ad amaticū mītūt accipiētes quoniam p̄nt dy vel estimaci vel credi Inter mortuū dēmū et simulacrum nulla distācia est. Sicut em̄ mortuū oia mēbra habet. statu tñ et vocē nō p̄t habere nec sensū sic et ista quinna vīna ore locuti sunt manib; palauēunt oia quidem mēbra habent sed oia statua et caduca nos sunt. et dēteriora quā hōies mortuū cōp̄bat. Quia hominū mēbra dum vivērēt et oculis vidērēt et aurib; audierēt ambulauērēt pedib; ore locuti sunt mamb; palpauerēt et odore naribus assūmp̄terēt. Ibi autē amore repercut et imorte p̄durant quia nūq; nec vīesse nec posse viuere cōplant. Tunc cu oī alaccitate tiburcq ait Qui ita nō credit p̄tq; est Hec dicente tiburcio sā celia osculata est p̄tq; eis et dixit Hodie te fateor esse mēu cognatū Sicut em̄ amor di mīchi fratre tuū cornūgēm fecit ita te quoq; mīchi cognationē cōtempto faciat ydolorū. Vnde quia paratus es ad cōcedendū rāde cu fratre tuo ut purificatioē facias p̄ quam mēcessis angelicōs vultū aspirare. et omniū tuarū vīriā muerire culparū. Tūc dicit fratre suo tiburcq Observo te fī ut dicas m̄ adquē me ducturq; es Endit valerianq; Admagnū vīru urbanū noīe mīquo ē aspectū angelicū verāndā tamiaeſ sermo vīraq; et sapia conditū Dicit ei tiburcq. Cu illū urbanū dicas quē papa suū xp̄iam nominat. Hunc ego audiū iam stō damnatū et iterū pīsa rē quā damnatū ē latēbra se fuendo prauere iſe si mūtū fūcecit sine dubio atcorab; dabit flāmīs et ut dīa solet centenās exoluet. Et nos simul cōcernabim̄ si cu illo fūcecm̄ inuenti. et dum querim̄ diuinitatem

144

mēlis latentem in tēm̄ fūrore exurrentem in tēs dicit ei celia. Si ista vīna ēt vīna vita et nō esset alia iuste istam p̄dēce timērēt est aut vita satis ista melior et q̄ nūq; firmi p̄t Ut qđ ista p̄dēce timeam̄ q̄n p̄līq; pdicōz adūliq; acquīsītoz attīngēt. Respōdit tiburcq Adhuc hoc nūm̄ audiū ergo est altera vita p̄ter istam Dicit ei celia et hoc qđ misto mūdo viuit vita est quā humores tumidat dolores extenuat ardorēs excitant aeres morbidant esse inflant iēuma materat. iōa soluit tristāc cōsumūt. sollicitudo torcat searcitas habitat diuītiae iactant pauperes dēit iuuentū extollit senectūt mārcuat. frāgit infirmitas. mēxor consumūt et hīs oīg; mōs frībunda succedit et ita omnis qūdīs carnalib; finērēt. ut tām̄ esse desēxit nec fūisse p̄tēt. Om̄nilo em̄ copūtāt ia em̄ quod nūnt est Illa autē vita que isti vite succedit aut p̄petuū tribulationib; dabit iūstūt aut eternis gaudib; iūstūt offert. Endit adhuc tiburcius dices. Et quis ibi fuit et mē hūc vīmens nobis hoc potuit indicare ut mēxito possim̄ ista assertantib; cōcede. Cur bīa celia exigens sē stetit et cu magna constātā dixit. celi terreq; maris et hominū ac volūtū rēpētū p̄audib; creator exēmerīpo anteq; ista oīa faceret geniūt filiū et p̄tulit exōtūtē sua sp̄icītū sōm̄ filiū ut cēaret oīa sp̄m̄ sōm̄ ut viuifāret om̄uersa Oīa autē que facta sūt filius ex patre genītū condidit. om̄uersa autē que condita sūt ex p̄pēdēs sp̄icītū sōm̄ annāuit. Dicit ei tiburcq. Certe vīnu deū mēlis ēē cōdēndū assertūt quoniam nūr tres esse testari. Endit celia. Vng deū i māiestate sua est. qđ ita in sc̄a tēm̄tāte diuīdinḡ ut mons hōie dīcīm̄ ēē sapientia vīna q̄ sapia dīcīm̄ habēre ingeniu memorīa intellectū. Nā ingēno admēmīnq; n̄ didicīm̄ memorīa tenēt qđ docēt. intellectū aduertīm̄ q̄quid vel vide nobis vel audire contigerit quid mōdū facīm̄. Nūquid nō ista triā vīna sapia in hōie possidet. nō p̄ ergo hōi mōna sapientia triū possidet nōmen q̄mo non deū om̄ps mōna dētātē tītātis